nouū grē gradū apponit. nec a ludo desistit. n̄
p̄us homo p̄ igratitudinē cessauit. Ita sicut vi
demus in speculis vitreis q̄ abrase plūbo nichil
apparet. q̄z licet a vitro fiat aliq̄ reflexio. ex quo
tn̄ ex illa p̄te vitrū nō obūbrat̄. trāsit p̄ ipsm lux
directe que reflexionē īpedit. Sic qn̄ fit reflexio
gr̄ay tūc vlterior sfert̄ grā. qn̄ v̄o nō fit reflexio
tūc plūbū ḡtitudis deponit̄. et oīno nichil appa
ret de grā. Et vt dicit petrus rauen̄ nichil ē q̄
adeo īdignacionē puocet altissimi sicut īgtitudo
ipa ē maloꝝ puocacio bn̄ficioꝝ exinanitio. meritorum
exterminacio. Grās āt deo agē ē totū deo et nichil
hoī attribuē. Ad laudē dm̄i ihū Amē. Seqtr ser̄mo bn̄i

Magna ē bn̄ñ con̄ pessimū viciū igtitudinis

sup̄ nos dilc̄issimi magna valde mīa dei nr̄i
quos tā ieffabili spūs sui v̄tute. tā iestiabili dono grē
sue eripuit a vana nr̄a ɔuersacione huius sc̄li. in quo
eramus aliqn̄ tanq̄ sine deo. aut certe q̄d execrabi
lius ē eciā con̄ deū nō ignoranciā h̄ntes sed cōtēptū
Cuius vite aut pocius mortis. aīa eius que p̄maneāt
ipa mouebat̄. vtinā frequēter ī oculis cordis tetra
verset̄ ymago. q̄nta videlicz cecitas q̄nta p̄usitas
illa fuit. vt sedula meditacōe p̄esantes miserie pōdus
et si nō p̄fcē sicut ē. aliq̄tus tn̄ estimare possimus
liberatricis misericordie q̄ntitatē. Iam v̄o si q̄s ex vob̄
diligēt̄ ɔsiderare nō negligat nō mō vnde erutus

ſed vbi ſit ↄſtitut9. nō ſolū qđ euaſit ſȝ et qđ accepit
nō tm̄ vnde reuocatus ſit ſed etiā quo vocat9. Inueniet
procul dubio cumulū huius mīe oīs mēſure potius exce
dē q̄ntitatē. Neqȝ eīn fecit talit' oī nacioni. vt nō ſolū
iudicia ſed et ↄſilia ſua manifeſtaret eis. ſed oīo mag
ſicauit facē nobiſcū. nō ſolū in ſeruos aſſumēs. ſed
eligēs in amicos. Neqȝ eīn nos elegi9 eū ſȝ ipe elegit
nos et poſuit nos vt eamus et frūm afferam9. frūm
inquā nō ſolū nō perēptoriū qđ ad iudiciū ptinēs
notū ſit etiā ſeruis. ſed nec piniciū quidē qđ de ↄ
ſilio ē et reuelat' amicis. In hoc ſiquidē poſiti ſum9
vt nō pīo ſeruiam9 ipe eſt eīn perēptori9 labor
nec ſcđo quoqȝ. queadmodū hij quos videm9 ſub
ditos curis t'renis et ſi nō culpis. corpalibȝ officijs
et ſi nō flagicijs īplicatos. et in ea que pterit huius
mūdi figura ꝓ ſua ſuorūqȝ pūti ſuſtētacōe laborā
tes. quoꝝ vtiqȝ labor et ſi nō ad dāpnacionē nimie
tm̄ ptinet ad ſalutē. ita vt etſi ↄſeruauerit fūdame
tū detrimentū tm̄ paciant'. pereuntibȝ q̄ ſupedifica
uerāt. ipi vō ſalui ſint. ſic tm̄ q̄ſi ꝑ ignē. Nobis āt
quid dicit'? Iā ↄſiliū datur amicis. Opamī non
cibū qui perit ſed qui ꝑmanet in vitā etnā. Nec
ceſſam9 ab opando hoc cibo etiā cū terrenis forte oc
cupam' opibȝ. aut obīa dictante. aut frīne caritatis
īnutu. qm̄ difficilis nobis ītencio ē ab huius quoꝝ laborē
piculū ēē ꝑdixim9. Difficili ꝑinī radici īherēs labor
ſilis nō ſimiliter habȝ pire. qm̄ radicatus ē in ea que

nunq̃ perit eternitate. Denique si forte quidē nō illicita
nec tn̄ īpediencia sectātes. post forsitan fornicacōe
relicta stetissemus in coniugii castitate nō capientes
qđ de celibe vita datū nominus ēē cōsiliū. sed a ra
pina et fraudibꝫ abstinētes licite ꝓpriis rebꝫ vte
rem. necdū tn̄ ad pfcōnē euāgelicā attingētes
sicut scptū ē. si vis pfcūs ēē vade et vende oīa que
habes et veni seqre me etc. hoc ipm̄ qñte pietatis
ēēt. si a tantis criminibꝫ in quibꝫ multi ex vobis
īuoluti. solū in se rusū mortis et iudiciū certe
dāpnacōis haberēt. datū ēēt vel īfiori aliquo
respirarē gradu. Prodigus certe filius ad filiorū
nūm aspirarē timebat. bm̄ se reputās si forte
vel ī mercēnariorū nūo recipi merētur. numme
tn̄ sufficerē potuit pīne pietati. nisi tn̄ copiosā
ei mīaꝫ exhibēt. cui posset et ipe qui a patre
nunq̃ discesserat senior filius īuidē. Sic et nos
dilc̄issimi habūdant effusa sup nos mīa dei
nrī. de filiis ire et diffidēcie nō solū in elcōm
recepit nūm. sed vocauit ad collegiū pfcōrū
Nā et si forte aliquorū neglīa ad pfcōnē nō as
surgit. ipi viderit qđ possit excusacōis afferre
qm̄ aplicā oēs nos vitā ꝓfessi sumus aplice ꝓfessiōd
nōiā dedimus vniusi. Quod sane nō de ea gr̄a sētatis
dixeri quā nō sibi tm̄ sꝫ vniūso orbi suscipe meruert

ſicut ſcptū eſt ſuſcipiāt mōtes pacē ꝑplō et colles
iuſticiā. ſʒ de eorꝫ pocius ꝓfeſſione qua ꝓ oībʒ petrus
loquit᷑ dicēs. Ecce nos reliquimus oīa et ſecuti ſumus
te. Sʒ oīno iā mouet frēs mei qd ſibi velit ꝙ nunqꝫ
erga nos liberalis nūc diuina clemēcia videat᷑
vt quibʒ tanta ꝯtulit nō rogātibʒ nō deſiderantibʒ
ymo et fortaſſis recuſantibʒ. nūc orātibʒ obſecrā
tibʒ poſtulātibʒ ſepiſſiē ymo ꝯtinue videat᷑ multo
minora agē negare. Quid enī putamus hinc. abbre
uiata ē manus dnī an forte theſauri grē defecerūt
Quid īquā putamus. vtrū volūtas mutata ſit. an
īminuta facultas: Neutrū ſane de deo eſtimaē
licet. neutrū fas ē credē de deo oīpotēti. et īmuta
bili maieſtate. Qd ſibi vult ergo ꝙ īceſſabiliter
orantes obſecrātes poſtulātes nō exaudit. quibʒ
tantā et tam gratuitā mīaꝫ ꝓrogauit. Nam ſi
rūdeat qs ꝙ aplō paulo rīſū ē ſufficē nobis graꝫ
dei plane oīno fallit᷑. cū ꝓ eo ꝙ maxīe vmūſe orō
nes et obſecracōēs nrē fiāt. ne ambulemus ī mag
nis et mirabilibʒ ſup nos. orātes nobis dari hūi
litatē qūtā decet nō dico ſcōs ſed mōchos peccores
obſecrātes paciaꝫ nobis tribui qūta nō dico ī mīr
tiribʒ īuenta ē ſed ꝓfeſſiōi nrē neccāria ē. poſtulā
tes caritatē qūtā nō dico anglis ſʒ pribʒ qui fuere
hoīēs ſiles nob paſſibiles eciā peccores diuino mune
collatā agnouimus ex teſtiōnijs ſcpturaꝫ. De quan
oni huic miſere ab īpfcōne ſua. cui ſufficē videt᷑
īſufficiēcia ymo īopia tanta. Nos enī ad pfcōne

illam quam scripture tradunt vel aspirare videtur? Non sine
causa sane cum sint nobis eadem cum patribus susceptionis initia
dispar valde consummationis profectus invenitur. adeo vt cum eos
profecisse de die in diem et cursum consummasse legamus, apud
nos magnus estimaretur si quis vel ipsa susceptionis sue primor
dia conseruaret. vt non minus humilis aut timoratus non mi
nus sollicitus et circumspectus. non minus feruens spiritu. non
minus paciens ac mansuetus in medio quam in initio videretur.
Multos enim videmus qui obliuiscentes sui et peccatorum suorum. dei quoque
et beneficiorum eius immemores. sic non redimere sed quasi amittere
tempus. vt de moribus et affectionibus suis vix vltima apud
ipsos mencio fiat? Quid istos aliud agere dixerim. qui scur
rilitates detractiones. iactantie et inpacientie verba non
reputant. fratres contristant proximos. ymo spiritum qui in eis est
pusillorum scandala paruipendunt. ad increpacionem paruulorum
aut negligenciam quandam dormitare videntur. a iracundie facibus
inflammantur. et cum hiis quasi gens que fecit iusticiam accedunt
libere ad ecclesiam. psallunt cum aliis sed non spiritu neque mente.
orationis tempore nescio quas ineptias meditantur. et ne ipso quidem
tremendo angelis principatui verentur dominico corpori sacro.
quid inquam istos aliud agere dixerim. quam securos iam de gratia
dei sui fiducialiter de ea quam longo tempore meruerint
familiaritate presumere? Hoc nempe est quod vulgari prouerbio
dicitur. familiaris dominus fatuum nutrit seruum. Sed vbi est dilectis
simi quod tonans canitis. quoniam aduena ego sum apud te et
peregrinus sicut omnes patres mei? Heu heu non inuenitur qui
redeat et agat gracias deo. nisi hic alienigena. Nonne

dece mūdati sūt et noue vbi sūt? Memistis credo
vba saluatoris hec ee. noue illo4 igratitudine ar
guentis. Bene quidē orasse obsecrasse postulasse le
gunt qui leuauerūt voce dicētes Ihu fili dei miserē
nobis. Sz defuit eis qrta quā adiecit apls gra4 actio
qn nec redierūt nec egerūt gras deo. Multos quoqz
videmus vsqz hodie satis iportune petētes qd sibi de
esse agnouerūt. sz paucos admodū nouimus. q dig
nas sup bnficiis acceptis gras agē videant. Nec
reprehensibile q istanter petimus. sz plane petiaoni
negat effectū q inuenimur igrati. Et forte hoc etiā
clemēcia ee videt ingratis negarē qd postulāt. ne
astringat nobis vt tāto grauius de igratitudie iudicem
qnto magis accumulatis bnficiis igrati pbabimur
extitisse. Ergo nūc res ē in hac pte subtrahē miaz
queadmodū ire et idignacois miaz exhibē. eam
sane qua p pphaz ipe pr miaz loquit dicēs. Mise
ream ipio. et nō discet facē iusticiā. Cuius multos ei
videmus et plagimus fres. q dūmō maneat hitus
et tonsura salua sibi oia arbitrāt. nō asiderantes
miseri quadmodū igratitudis vmis itiora corrodēs
ob hoc tm corticē quē videt missorae dissimulet.
ne forte recogitēt et erubescāt ipaqz verecūdia
emēdent. Cui sic iterdū nōnullis asupta ee itio
ra vinc̄usa psumit. vt nō vereat ad ea quoqz que
foris apparēt venenatū pducē caput. nisi forte
quos videmus maīfeste apostatare. adeo fieri pessios

arbitram̃ et nō magis paulatī defecisse. cū comede
rit alieni robur eoꝝ et nescierit. Vides ḡo nō ōibꝫ
ꝓdesse q̄ a lepra scłaris sūsanoīs cū pctā maifesta
sūt emēdant. ſ nōnullis peig ī occulto īgratitudinis
vlcus oriri qđ tanto piculosig sit q̄nto īterig. Et bn̄
saluator hic ī euāo noue illos vbi sūt querit. q̄m
longe ē a peccoribꝫ salus. Sic em̄ et p̄mū hoīem
post pccm̄ vbi sit īterogat. et ī iudicio nesciē ꝯfitebit
operarios īiq̄tatis cū legamꝰ ī ps. Qm̄ nouit dn̄s
viā iustoꝝ. et iter īpioꝝ pibit. Nec sine causa ī noue
nario īuenti sūt q̄ nō redeūt ad saluatorē. ī quo nimiꝝ
nūc quatnario q̄narig uigit. et nō ē bona mixtio cor
poree sensualitatis et euāglice tradicioīs. Qđ tūc
fieri solet. cū sic volug q̄tuor euāgelys obedīe. vt quīqꝫ
corꝑis sensus ꝑit oblc̄tare velimꝰ. felix āt samari
tanꝰ ille q̄ cognouit se michil hr̄e qđ nō accepisset
et idcirco seruauit depositū. et cū graꝝ actione ad
dn̄m ē reusus. felix q̄ ad singula dona gr̄e redit
ad eū ī quo ē plenitudo oīm graꝝ. cui dū nos ꝑ ac
ceptis nō īgratos exhibeꝰ. locū ī nobis faciꝰ gr̄e
vt maiora adhuc accipe meam. Vno em̄ sola
nos a ꝑfcū sūsanoīs īpedit īgtitudo nr̄a: dū quo
dāmō amissū reputāt dator qđ īgratus accepit
cauet sibi de ceteē ne tanto plura amittēt. q̄nto
plura cōferret īgrato. felix ꝑm̄ qui se aliengena
reputās eciā ꝑ quibuscꝫ minimis bnfcys nō mi
mas refert grates. gratuitū esse non dubitās

neqꝫ diſſimulās qđ alieno ītpendit et ignoto. Illos aūt
miſeri et miſerabiles cū in uicio dū adhuc alienos
nos eſtimamꝰ morati ſatis. ſatis deuoti et humiles
īuenimꝰ. tā facile poſtmodū obliuiſcimꝰ qꝫ gratuitū
ſit qđ qꝫ accepiꝰ. et pſumētes nō bn̄ qui de familiari
tate dei. nequaqꝫ adūtimꝰ qꝫ meām audire. qm̄
īimici dn̄i domeſtici eiꝰ. Tanto em̄ facilius nūc
offendiꝰ eū. quāto ea gūiꝰ que a nobis cōmittunt
indicāda noueriꝰ ēē. vn̄ legaꝰ. Cum ſi īimicꝰ meꝰ
maledixiſſet m̄. ſuſtinuiſſē vtiqꝫ. Obſecro itaqꝫ frēs
mei humiliemꝰ magis ac magis ſub potenti manu
dei. et ab hoc tā maxīo tā nequiſſīo vicio īgrītudīs
longe fieri ſtudeaꝰ. vt tota deuocione ī graꝝ actione
vſantes. cōciliēꝰ nobis graꝝ dei m̄ri q ſola pt ſaluaē
aīas nr̄as. Nec vbo tm̄ vel ligua ſꝫ ope et vitate
exhibeaꝰ nos gratos. qꝫ graꝝ actionē magꝭ qꝫ dicti
onē a nobis exigit dator graꝝ dn̄s ds nr̄. qui eſt
bn̄dcus in ſecla Amē. Sermo bti auguſtini de cuſtodia
Silenciū frēs mei kmi īter cetā ligue ꝛ ſilēcio
nobis ſūme in hēmo neccāriū ē. Omē em̄
qđ nō edificat in piculū vertit dicēciū et
audienciū. Ligua nr̄a ſenſū ſequat et rōnem nō
volūtatē. Nō em̄ tm̄ debeꝰ oculos ſeruaē clauſos.
ſꝫ et liguas infra dentes ſeruaē illeſas. Sermo
em̄ vanꝰ vane ꝯſciēcie index ē. Qualis eī es tales
ſermones loquis. talis et mēs ꝯpbat. Qualis fueris
in factis ſi talis ꝯpbaris in vbis. Stultus em̄ valde
ē qui nō pꝰs vba ducit ad limā rōnis. qm̄ educat